מקים וגו'. הלכך לצטלום לותה עלה וקיימה מלבת דבריו של הקב"ה כלכתיב לשולם ה' דלכך נלב (תהלים קיט) ויקרלו למלבת על שמו גרם לשותה רעה שתקרלו על שמו ויקרלו לה יד לצטלום כך היה נקרלת: ויצלתהו מעמק חכרון. ביוסף מצתלי קרלו כצטלתו יעקב לגל לחיו ושוה תחילה סיבת תורה אור

ירידת ישרלל למלרים: על לותם. לתיטו נלדיק שקבור בחבברון. לכריסס: לתיטו כן. דיותר ממה שהוה מודד מודדים לו: דכתותה מדה. דוגמל מעין לותו עין ומיטו יותר ממה שעשה מצתלט דמדה טובה מרובה במצלומין ממדת פורעטת: תמור לתכמה. שהיה לגל הקב"ה ומפיו שלתמר כי ה' יתן תכמה מפיו דעת ותבונה (משלי ב): ללת כתיב ויימת. מלך מלריס וימלך תחתיו תחל: ונתתכם למשיטן. לבקש לו תכמה כעבדו: כמה גידוסס. שלת יוכל לדון לותה בו שיודעו מדרכיו שמדל מדה כנגד מדה לזור המכול ולתכלי סדום: כי בתם ה' נפשם. וכן יש"י לו גמול (ג): שבצלו. לשון ויוד יעקב כזיד (בראשית כה): בתותה עלה. לנתתכמה לו: יומבי יעבד. תלמידי יעבד (ג) לחד גדול בתורה היה כלכתיב (דה"ל ד) ויקרלו יעבד לאלהי ישרלל לת שמו כרך תכרכיי בתורה והרכיה לת גבולי בתלמידים וגו' ויבל לחליס לת שבינה נאמר "ותתצב" לצל שלל (תמורה טו.): תרעתיס. מפרש בספרי שמעטו תרועה בהר שנלמר "ה' ה' לל רחום וחנון" (שמות לד) ללהיך שואל מעמך יעשה דכתיב כי לת עשיה[ה'] לליהים דבר לו דכתי' "ויקרל ה' לפניו ויל"ל תרעתיס טל לס סיטן סיני ל"ל תרועתיס. יושבים בשערי ירושלים: שמעתו. שמעתו מלת לביכס דבני יובל לכל משמעי קרל ולס היו מבני בניו של יתרו כדמפרש ולזיל לתה סקיים: סעבתים. טל לס סיטן יושבים בסוכות כלכתיב (ירמיה ה) וגבב בתהלים וקבי לתו מקפתה סופרים דהיינו סנהדרין וכן תרעתיס זקני לסרל: ועליו מן התרן מבעי ליה. יגרסינן מן התרן מלי "ועלה" הלולי סיולו סוגליסס מלרים חותל וילחים מפניסס: מלבן. כמין דפוס שבו עושין הלבנים שממלאין לותו טיט ומתליקין לותו ויוה הלבנה: ותלו לו לפרטה. דעליה קלי קרל ומיטיב סליק ויתמר לל עמו וגו' תכה נתחכמה לו וגו' ויטימו עליו ארי מסיס: לסטנים. מפוקן ותיט יכול לעשות מלתכה: ארי מסיס. דבר שמסיס רידוי של אומה שמרגילין ומסימין לעבודה לותה מלבן שתלו לו היס לישרלל רידוי של השמה: למען עטותו לפרטה. בשביל סבלותס דישרלל שיהו שכס לסבול: שמסכנות לת בעליהן. שעל ידי לותן הטרים ולותה עבודה נסתכלו מלריס ליעבוד בהס: שמסכנות. מדלדלות כדכתיב "ויגללו לת מלריס" וכשביל עבודה זו תירבו להן ולהלי ליטול לה גרסינן דתמר מר (ג) כל העוסק בבנין מתמסכן "תמלן דגרים לה מתרגמינן להך דרב ושמואל כל כנייניס של כל לחד "מסכנות" פעמים שטופל מהבנין "ומתמסכנות" שמבית לת החדש לידי טניות דתמר מר כל העוסק בבנין מתמסכן: לתתן רחמן מתרוסס. כשהיו בונין קלת היה מתרוסס וטופל ומוזכין וטונין והוה טופל: פי התהום בולעו. נבלעו בתרן: רוח הקדש מבשרתן. ליטרלל ולומר למלריס חין מועיל לכס כן ילבה תמיד וכן יפרון: ויקבו טיניהם וגופס מלחים קולים ברחותם לת ישרלל פריס ורביס: בפרך

ולעולם מדה טובה מרובה ממדת פורעטת. ולל"ת לת מליג מדת פורעטת גדולה ממדת טובה דכתיב לריכה ירדוף תחד תלף ושניס יניסו רבבה (דברים לב) נבי מדת פורעטת ונבי מדה טובה כתיב ולדפו מכס תמסה מלה (ויקרל טו) וי"ל דעדיין נבי מדת פורעטת מייבי (ה) דליפה ולל הגיעה לכל הכל דכתיב ולדפו מכס תמסה סיבת דקרל ונפלו לויביכס לפניכס לחרב. מספר סיסר:

מרים המתינה למסה שעה לחת. ללו דוקל נקט שעה ללל שלים שעה לו רלינ דקתני בתוספתל מדה טובה מרובה ממדת פורעטת על לחת כמה מלות לכל קשיל לרבי ולל במרגלים נפרע מכס יום לשעה לס כן היה מרובה מדת פורעטת ממדה טובה על מרים "ועוד בפ"ק דמגילה (דף ה:) דדרש רבי יוחנן לותי יום יום ילרושון שכל העוסק בתולה לשילו יום לחד כלילו עוסק כל השנה כולה וכן במדת פורעטת כתיב (במדבר יל) במספר הימים לשר תרגמס לת הלרן מ' יום וגו' לגמל דבי הדדי ניהו: שהיתה

[שוב נכון שמלת כשרים]

[שם ע. סנהדרין ק:]

[שם ז. סנהדרין ק:]

[נזיר ג:]

מדה טובה מרובה מדת פורעטת

מלבי ז

שמות ל ב
דכתיב י
ב-שניים ו

[זבחים קטו. ע"ש]

תוספות שאנץ

יענץ אדם גדול היה בתורה. תרעתים ספרש בספרי ששמעו תרועה בהר סיני ל"ל תרעתים על שם שהיו יושבין בשערי(ב"ד) (ירושלים) תרעתים וקני שוער. שמעתים ששמעו מצות אבותם דבבני יתרב בן רכב משיתעי [קרא] והם היו מבני בניו של יתרו. מוכתים על שהיו יושבין בסוכות כדכתיב ונשב באהלים. וקרי משפחות סופרים דהיינו סנהדרין ל"ה:שם שכנות לבעליהן. שעל ידי אותן הערים ואותה עבודה נסתכנו מצרים לסבוע בים: מסכנות מדלדלות כדכתיב וינצל את מצרים. וכשביל עבודה זו אירע להם. ולהלאי לישנא לא נרסינן לת דלמר מר כל העוסק בבנין מתמסכן. ומאן דגרים ליה לתך מתרגם להן דרב ושמואל לכל הבניניס של כל לדם מסכנות שנשפל מהבנין ומפית: מסכנות שמביאין את לדם לידי עניות דלמר מר כל העוסק בבנין מתמסכן. ל"ת ג

[זבחים קטו. ע"ש]

[שם וקו. ע"ש]

[מגילה כח.]

[נזיר ג:]

[שם ע. סנהדרין ק:]

[ג"ל ומנין]

[נזיר ג:]

[שם ז. סנהדרין ק:]

[ג"ל וחרבו שלופה בידו (במדבר כב)]

[סנהדרין פט. ע"ש]

[שם קו.]

[שם וקו. ע"ש]

[יבמות פג.]

[נילסת סתרוך בערך סיטום מתמסכם]

[ג"ל ומנין]

הגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה כי כתם וכו' ונמל כפ"ד ותמ"כ פ"ס נדומם כמיס כל כתן סילוד וגו' כפ"ד: (ב) ד"ה יומבי וכו' ועוד לחמר מפ כרך: (ג) ר"ה שממכנות וכו' לחמר מר ביכמות כל המוסק: (ד) תוס' ד"ה לעולם וכו' כרפיפה וגם בסריגה:

מקבילים (ראו לכתיב אחר) אחר בסוגיות "אין לו בן" מאחר שבסוגיה בין בעטים [שוב נכון שמלת כשרים]

מכס וכו' מקבילים

נוסח מדה טובה מרובה מדת פורעטת

* סמדה ראה אחרים שעשן מדה כנגד מדה ובאמן במדה טובה ישתר מן (ראה בדבה יותר מן הראוי)

* אומלים ובני סיונאי עו ראבר על טאות בדק אי

ש"ל בדק-מג"ים

נוסח